

magukban hordozó estekben, találkozóiban. Most már csak arra voltam kíváncsi, mi a keresztmetszete egy ilyen dalestnek, vagy szabadtéri dalos délutánnak, vagyis — ha a közönség is megkapja a jutalmát — kit hogyan honorálnak a szereplők közül. Most én vettem elő jegyzetfüzetet és tollat, Cezary Jusinszki pedig diktálta:

— Egy alkalomra az énekes és a konferanszié kap 500—500, a zongorista 450, a gitáros és a dobos pedig 200—200 zlotyt. Szerzői jogdíj címén további 185 zloty jár nekem. Ez esetben ötünk utazási költsége Lództól ide és vissza 350 zloty. A közönségből a legjobban szereplőknek könyv- és lemezjutalomra 150, a napilapban közzétett szövegért, amit ma este tanultunk meg, szintén 150 zloty jár.

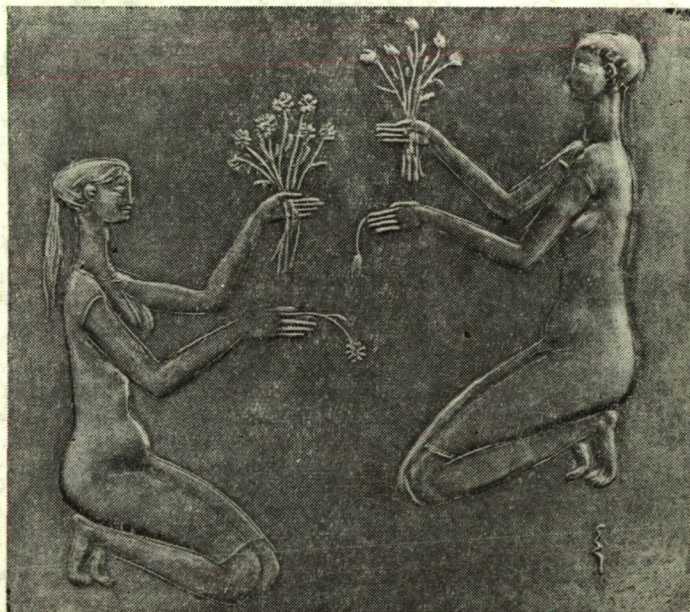
— Ha jól számolom, összesen 2685 zloty. Ki és miből fizeti ezt? A városi, a járási vagy a megyei tanács illetékes osztálya, avagy a művelődési otthon? — kérdeztem.

— Egyik sem, hanem a közönség, amely személyenként ma este is 5 zloty belépődíjat fizetett, vagyis 400 fővel számolva ez 2 ezer zloty. Hibádzik viszont 685 zloty. Nem baj. Az majd bejön a jövő héten a legközelebbi esten, egy másik város nagyobb művelődési otthonában, ahová nem négyszázan, hanem 5 vagy 600-an férnek be.

Az összeadással és a kivonással végképpen rendeződtek bennem az új ismeretek. Cezary Jusinszkiról pedig csak annyit még, hogy szövegírói munkásságáért a dalostalálkozók szervezésében s a konferanszié minőségében kifejtett eddigi tevékenységéért megkapta az Aranykereszt az országért elnevezésű állami díjat, amelyet a J—4980-as sorszámú elismerő oklevél is tanúsít. S mindezért Lódz városban a 2196. díszpolgárságot kapta. A mozgalom 1970-ben jubilál.

— Tíz év ezer dallal — adott előre is címet és nevet a jubileumnak Cezary Jusinszki.

LÓDI FERENC

SZABÓ IVÁN: CSOKORKÜTŐK